

по сто патрони в раницата точно на уречения час. След тридневно търсене, през което проявиха примерна дисциплина и като изстреляха двесте и петдесет хиляди патрони, сполучиха да убият последния потомък на заешката раса у нас.

За всичко това се състави специален протокол, в края на който се изказа пожелание, щото българското правителство и специално министерството на народното стопанство да подемe развъждането на полезния дивеч, унищожен от съзнателните български ловци. Подобна резолюция се взе и в следния ловен конгрес. Министерството на народното стопанство се вслуша в гласа на хилядната организация и назначи десеточленен комитет от видни представители на ловното съсловие, деятели, писатели, общественици и въобщественици, който да проучи условията, местностите и начините, по които може да се осъществи това народно дело. На тоя комитет се отпуснаха безотчетно десет милиона лева за изучаване, командировки, заседания, пътни, дневни и прочие.

И животът каточели се подобри, защото народът почувствува, че пулсът на родолюбивите сърца в нашата малка, но хубава родина, не е престанал да бие.

И ето че рано през пролетта на 1945 год. вестниците съобщиха, че комитетът за развъждане полезен дивеч в България е доставил от